

Nr 113

Av herr **Börjesson** i Falköping, om utredning rörande zigenarfrågan.

Zigenarfrågan har vid upprepade tillfällen varit föremål för riksdagens behandling. 1954 tillsattes den zigenarutredning som 1956 framlade sitt betänkande. Detta var en värdefull kartläggning av zigenarfrågan i hela dess vidd, och den lades till grund för en rad förslag i 1958 års statsverksproposition syftande till en inpassning av zigenarna i arbetslivet och ordnandet av deras skol- och bostadsfrågor.

Den successiva förbättringen av zigenarnas förhållanden utesluter emellertid inte att mycket ännu återstår innan zigenarna kan sägas vara inpassade i samhällslivet och komma i åtnjutande av samma förhållanden och personliga möjligheter som gäller för övriga medborgare i vårt land.

Arbetsmarknadsstyrelsen ingav hösten 1959 till Kungl. Maj:t en framställning rörande zigenarnas bosättning m. m. Denna framställning behandlade dessutom frågan rörande utgivande av socialhjälp till zigenarna. I sitt i januari 1960 avgivna utlåtande över arbetsmarknadsstyrelsens framställning framhöll socialstyrelsen, att styrelsen helt delade arbetsmarknadsstyrelsens uppfattning, att en lösning av bostadsfrågan för zigenarna inte kunde åstadkommas så länge kostnaderna för sådana åtgärder skulle bekostas av kommunerna.

Zigenarnas mantalsskrivningsförhållanden har i vissa fall visat sig vara oklara, vilket givetvis försvårat lämnandet av socialhjälp. Säkerligen är det samma förhållande som inverkat menligt på bostadsfrågans lösning på ett på längre sikt tillfredsställande sätt. För att lösa bostadsfrågan har bostadsstyrelsen bemyndigats att främja zigenarnas bosättning utan hinder av bestämmelserna i gällande kungörelse om egnahemslån m. m. Kungl. Maj:t har vidare bemyndigat arbetsmarknadsstyrelsen att utlämna lån för erläggande av bostadsrättsavgift samt hjälp till bohagsutrustning.

Det måste emellertid konstateras, att de här refererade åtgärderna icke varit tillräckliga och i varje fall inte kommit att omfatta hela vårt lands zigenarbefolkning. Förhållandena varierar sålunda avsevärt mellan olika områden av vårt land. En grundläggande åtgärd borde vara att direkt överföra hela det ekonomiska ansvaret för lösningen av zigenarfrågan på staten för att därigenom garantera likformiga lösningar av problemen oavsett zigenarnas bostadsort. Från alla synpunkter är det mest angelägna, att bostadsfrågan snarast bringas till en acceptabel lösning. Därmed kan man förmoda att såväl inpassningen i arbetslivet som zigenarbarnens skolgång skulle få en tillfredsställande lösning.

1954 års zigenarutrednings kartläggning av zigenarnas situation är nu uppenbart föråldrad. Önskvärdheten av ett närmare klargörande av hur den nuvarande zigenarpolitiken lyckats lösa problemen motiverar en ny utredning av denna fråga. Därigenom borde närmare kunna fastställas vad som erfordras för att ge frågan en definitiv lösning.

Med hänvisning till det ovan anförda hemställas,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte begära en utredning av zigenarnas aktuella situation och de åtgärder som kan anses befogade för att åvägbringa en positiv lösning av frågan i enlighet med vad i motionen anförts.

Stockholm den 23 januari 1962

Bengt Börjesson
i Falköping

Nr 114

Av herr **Fridolfsson m. fl.**, om utredning rörande transport till sjukhus av sjuka och skadade.

(Lika lydande med motion nr 81 i Första kammaren)

Stockholm den 23 januari 1962

Nils Fridolfsson

Thyra Löfqvist

Bengt Arweson
